

“Anem cap a una primavera de grans manifestacions i probables vagues”

És enormement difícil que es pugui celebrar el RUI, perquè aquest cop sí que tindrà la Guàrdia Civil a la porta dels col·legis

Per la independència necessitem una part dels comuns, potser no alguns dels seus dirigents actuals, com Coscubiela, o Guillot

Hi ha una voluntat de no fer jugar la memòria nacional a la Champions de la memòria històrica

L'editor Quim Torra (Blanes, 1962) fa una pausa en les vacances per baixar a Barcelona. L'expresident d'Òmnium Cultural actualment dirigeix el Centre d'Estudis de Temes Contemporanis.

On som?

Estem corrent els 100 últims metres. Si no fóssim en aquest punt ens ho hauríem de fer mirar. Estem a l'última milla. Anem cap a una decisió final sobre el que n'hem estat dient procés.

Falten nou mesos perquè s'esgotin els famosos 18 mesos. D'aquí a nou mesos serem independents?

D'aquí a nou mesos estarem en un moment de cruïlla històrica perquè s'haurà aprovat la llei de transitorietat jurídica i, per tant, ens trobarem en el desconegut més complet. Fins ara ens han anat passant coses que més o menys podíem preveure, però quan aprovem aquesta llei entrarem en el món del desconegut. Pugnaran dues legalitats, la nova catalana versus la vella espanyola. Des del punt de vista espanyol i del Tribunal Constitucional, la nova legalitat catalana és absolutament inconstitucional.

El moment de la independència a celebrar en un futur, quin és: l'aprovació de la llei de transitorietat, el referèndum constitucional...?

Per mi el moment de la independència és quan aquest país convoqui un referèndum unilateral d'independència i el guanyem amb el 50% dels vots, i això passarà just a continuació, penso, de l'aprovació de la llei de transitorietat. Estem en un escenari en què estan xocant legalitats i legitimitats, i això només tirarà endavant amb un compromís massiu i un suport extraordinari de la ciutadania.

Digui'm un pro i un contra del Referèndum Unilateral d'Independència (RUI).

El pro és la netedat. És posar la democràcia com a tema principal del que està en joc a Catalunya, d'un poble que es considera lliure per decidir el seu futur i vol saber si hi ha una majoria que vol ser independent. A nivell internacional, clarifica molt el debat. No li veig cap contra. Sí que, evidentment, aquest referèndum no és com el 9-N del 2014; per tant, és enormement difícil que es pugui celebrar, perquè és inconstitucional des del punt de vista espanyol, perquè aquest cop sí que tindrà la Guàrdia Civil a la porta dels col·legis... etcètera. De tota manera, tens els mateixos problemes que has tingut quan has aprovat la llei de transitorietat. Només exercint la sobirania hi haurà opció, si n'hi ha, de poder pactar alguna cosa amb l'Estat.

I com es mobilitzen els del no?

Estarem tots mobilitzats, els del sí i els del no. Perquè, insisteixo, en l'extremada dificultat de poder fer aquest referèndum, perquè Espanya no el deixarà fer. Jo poso més l'accent en l'etapa en què hem entrat de no cooperació amb l'Estat espanyol. Si no, no sortirem de la gàbia, De la porta de la gàbia en pots dir RUI o DUI [Declaració Unilateral d'Independència] però hi ha un moment en què obres la porta i només pot ser si dos milions de persones obren alhora la porta. Anem, al meu parer, cap a un escenari gandhià de grans manifestacions i grans convocatòries ciutadanes perllongades en el temps, probablement amb vagues, que han de fer que sobre aquesta desobediència pacífica i democràtica aconseguim tots plegats arribar al final.

Aquest serà l'últim Onze de setembre?

Jo l'any passat vaig dir per segona vegada "Ara és l'hora". Vaig dir que no volia tornar a dir l'"Ara és l'hora" que ara direm. Hem de ser molt coherents amb els passos que fem, per això és molt important que prenguem una consciència que no hi haurà segurament com l'hem conegut un Onze de Setembre, però hi haurà molts onze de setembre la primavera de l'any que ve, moltes concentracions.

Com acaba la persecució a Forcadell?

Tot el calendari podria alterar-se si hi hagués qualsevol inhabilitació.

Avançar-se?

Sí. Aquest calendari segurament s'alteraria perquè no permetrem que Carme Forcadell deixi de ser presidenta del Parlament. Entraríem en un altre calendari i s'abreujaria el termini. Però l'Estat espanyol està mesurant molt bé els passos i s'ha vist en com ha actuat respecte a l'última resolució del Parlament.

Amb contenció?

Amb un punt de contenció, jugant amb els calendaris. És molt possible que arribem a la primavera de l'any que ve amb una tensió de què els informes del Consell Assessor de la Transició Nacional ja parlava. Entre la vella i la nova legislació. Això no ens ha d'espantar ni ha de ser negatiu. Serà una tensió constructiva d'un poble que agafa les regnes.

Sense Convergència no hi ha independència. Sense els comuns, tampoc?

Necessitem una part dels comuns. Potser no alguns dels seus dirigents actuals, en vista d'algunes de les seves manifestacions.

Com ara qui?

Com ara Joan Coscubiela o com ara les declaracions que sobre la memòria històrica ha fet Jordi Guilot, que m'han semblat absolutament fora de lloc i incomprensibles. Però sí que hi ha un votant dels comuns que en aquest moment en què el poble de Catalunya s'està jugant la seva llibertat i se l'estarà jugant al carrer, és i inimaginable que una part molt important dels comuns s'ho miri des del sofà de casa, com si no anés amb ells. En aquest moment d'exercici de la sobirania profunda, de no cooperació amb l'Estat i d'obediència als mandats del Parlament, una part dels comuns hi serà.

Què hi ha darrere de les polèmiques del Born?

No crec que sigui tant el Born com una certa incapacitat d'una certa esquerra a Catalunya de considerar seva també la memòria nacional. No sé per què. Ho deia el senyor Guilot, que la seva memòria només és l'antifranquisme i la revolució social, com dient "a mi no em parli del 1714 o de Jaume I", perquè deu associar que és un tema de sobirania. Però la memòria d'un país és tota la seva memòria.

Hi ha una voluntat de destruir el simbolisme del Born?

Crec que no, però fruit d'aquest malentès sobre la memòria nacional del país hi ha una voluntat potser de no fer-la jugar a la Champions de la memòria històrica. Nosaltres, mentre vaig ser director del Born, vam parlar del franquisme, de Josep Benet i els seus llibres d'afusellats, del president Companys... Em sembla molt bé que es parli de franquisme al Born, se n'ha de parlar. I em sembla bé lligar fins i tot el 1714 i el 1939; ara, unes estàtues en una plaça pública, ¿de què es tracta, de provocar un impacte i una emoció a la ciutadania sobre els crims impunes del franquisme? Doncs posem les estàtues davant de Capitanía o davant de la comissaria de la Via Laietana. No crec que per parlar del franquisme haguem d'anular o debilitar altres memòries. M'està estranyant molt que aquest juliol i agost del 2016 no hi hagi una reflexió molt profunda dels crims de fa 80 anys a la rereguarda, de les patrulles incontrolades, dels polítics de dretes i de la Lliga. Hi ha morts. Tot això forma part de la nostra memòria, que és molt complicada. No podem amagar res perquè no ens agradi.

L'antiga CDC s'ha quedat sense grup propi al Congrés i al Senat. Artur Mas hi veu una estratègia per destruir el partit. Què hi fa l'independentisme a Madrid?

Sobre el grup propi, no vaig entendre res de l'estratègia de Francesc Homs. No va quedar clar. En aquests moments el que la gent vol és que expliquis les coses, que si pel que sigui li interessava tenir grup propi perquè és més visibilitat, doncs es diu "per això pacto", no passa res... L'independentisme a Madrid el que fa és bloquejar l'Estat, és una feina perfecta, l'única que ha de fer; ser allà per demanar un referèndum i denunciar les pràctiques antidemocràtiques de l'Estat. Em sembla molt útil. Ja ha tingut dos bloquejos, probablement anem a les terceres eleccions, doncs si pot bloquejar les terceres, millor, i anem a unes quartes i a unes cinquenes. Deien els nacionalistes irlandesos: "Les dificultats d'Anglaterra són els avantatges d'Irlanda."

Publicat a:

- El Punt Avui. Comarques Gironines 15-08-2016 Pàgina 24
- El Punt Avui. Barcelona 15-08-2016 Pàgina 12
- El Punt Avui. Camp i Ebre 15-08-2016 Pàgina 12
- El Punt Avui. Lleida 15-08-2016 Pàgina 12
- El Punt Avui. Maresme 15-08-2016 Pàgina 12
- El Punt Avui. Catalunya Central 15-08-2016 Pàgina 12

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/995986-lanem-cap-a-una-primavera-de-grans-manifestacions-i-probables-vaguesr.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui